

der bør anvendes med Hensyn til at gøre Erstatningskrav gældende efter Forsorgslovens § 301 vedrørende ydet Kommunehjælp og Fattighjælp, jfr. Folketingets Forhandlinger 1935—36, Sp. 706—07, i Overensstemmelse med Socialministerens Udtalelser under de nævnte Forhandlinger, jfr. Sp. 1078—79, har været gjort til Genstand for nærmere Overvejelse og Drøftelse i det af Socialministeriet nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen. Udvalget har under 18. November 1936 afgivet sin anden Betænkning, derunder ogsaa Betænkning angaaende det heromhandlede Spørgsmaal. Udvalgets Betænkning og Indstilling for saa vidt angaar det nævnte Punkt findes aftrykt som Bilag 6 med dertil hørende Underbilag 1—3, se Sp. 3183—98. Det tilføjes, at Ministeriet er sindet at følge Udvalgets Indstilling i sin Helhed.

I øvrigt skal det bemærkes, at medens en Række af Forslagets Bestemmelser, der er af ren teknisk Art og foreslaaet til Lettelse for Administrationen, ikke vil medføre økonomiske Konsekvenser, saaledes f. Eks. Forslagets § 11 angaaende Spørgsmaalet om, gennem hvilken Kommune forskudsvis Udbetaling af Bidrag skal finde Sted, ligesom forskellige af Lovforslagets øvrige Bestemmelser, saaledes f. Eks. Forslagets §§ 2—3 angaaende Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Opholdskommuneforpligtelsen kan føres tilbage paa en anden Kommune, ej heller vil medføre forøgede Udgifter, vil der for nogle af Bestemmelsernes Vedkommende i nogen Grad blive Spørgsmaal om økonomiske Forskydninger. Saaledes vil Forslagets § 7 angaaende Forhøjelse af de i Forsorgslovens § 194 ommeldte Trangsgrænser for Udbetaling af Normalbidrag medføre en Stigning i Udgifterne. Det af Socialministeren nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen har i sin Betænkning af 15. November 1935 udtalt, at man under Hensyn til, at der ikke haves Oplysning om Antallet af de Personer, der eventuelt vilde blive berettiget til Bidrag, idet der ikke findes statistisk Materiale til Oplysning om Antallet af Indtægter paa dette lave Niveau, ikke kan bedømme Forslagets økonomiske Rækkevidde, hvorfor Udvalget, selv om det har været betænkeligt ved at begrænse Forhøjelsen af Trangsgrænserne til de nu foreslaaede Beløb, dog ikke har ment at burde stille Forslag om yderligere Forhøjelse end sket. Som det fremgaar af Socialministerens Bemærkninger ved Fremsættelsen af Forslaget i Fjor, jfr. Folketingets Forhandlinger 1935—36 Sp. 2510, har man rent

skønsmæssigt og løseligt anslaaet Statens Merudgift til $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. aarlig, for saa vidt angaar Underholdsbidrag, og $\frac{1}{5}$ Mill. Kr., for saa vidt angaar Enkebørnsunderstøttelser. Kommunernes Merudgift, for saa vidt angaar Enkebørnsunderstøttelser, anslaaes løseligt til ca. 150 000 Kr. aarlig. I Forbindelse hermed kan det nævnes, at Forslagets §§ 8—12 angaaende visse andre Ændringer i Forsorgslovens § 194, saaledes Bestemmelsen om, at: „ $\frac{1}{4}$ “ ændres til: „ $\frac{1}{12}$ “, jfr. Forslagets § 8, samt Bestemmelsen om, at der ved Opgørelsen af paagældendes Indtægt fradrages Skatter samt Udgifter til Kontingent i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikringen, samt et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet, formentlig vil medføre en mindre Stigning i de Bidragsbeløb, der udbetales forskudsvis af det offentlige. Den fornævnte Ændring i Forslagets § 8 kan rent skønsmæssigt anslaaes til at medføre en Merudgift af 50 000 Kr. om Aaret. Adgangen til at fradrage Skatter, Kontingenter m. v. samt 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet, vil for Statens Vedkommende rent skønsmæssigt medføre en Merudgift af $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. aarlig, for saa vidt angaar Underholdsbidrag, og $\frac{1}{5}$ Mill. Kr., for saa vidt angaar Enkebørnsunderstøttelser. For Kommunernes Vedkommende anslaaes Merudgiften, for saa vidt angaar Enkebørnsunderstøttelser, til 150 000 Kr. aarlig.

Med Hensyn til Forslagets § 13, der gaar ud paa, at Enkebørnsbidrag skal udgøre samme Beløb som det Manden paahvilende Normalbidrag til Ægtebørn, har Udvalget angaaende Socialreformen i sin Betænkning af 15. November 1935 udtalt, at Merudgiften for det offentlige beregnet i Forhold til Udgifterne i 1934—35 næppe vil komme til at overstige et Beløb af 360 000 Kr. Heraf vil Merudgiften for Statens Vedkommende blive ca. 200 000 Kr. og for Kommunerne ca. 160 000 Kr.

Da der vanskeligt kan fremskaffes egentligt og sikkert Grundlag for Beregningen af Stigningen, er de forskellige foran nævnte Beløb — der for Statens Vedkommende i alt vil andrage ca. 2 Mill. Kr. aarlig og for Kommunernes Vedkommende ca. 450 000 Kr. aarlig — som anført rent skønsmæssige.

Endvidere er det muligt, at de i §§ 19—20 foreslaaede Ændringer af Forsorgslovens §§ 286—287 gaende ud paa, at man